

—“Ενεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ συντάκτου, ἡ ἐκδοσις τοῦ παρόντος φύλλου τοῦ Αὐγούστου ἡργοπώρησεν ὀλίγον· ἡ ἡργοπορία ὅμως αὕτη δὲν θὰ βλάψῃ ἐλπίζομεν τοὺς μικροὺς μας φίλους!!

γίου βήματος, τὸ δ' ὑπόλοιπον μέρος ἔκτισεν ἐκ νέου ὁ Κατακουζηνὸς ὅτε ἀνέβη ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁ Κατακουζηνὸς οὗτος, ὅστις ἦτο εἰς τῶν τότε τριῶν ἰσχυρῶν μεγιστάνων τοῦ Κράτους, κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀντιδασιλεὺς, ἐν ὅσῳ ἦτο ἀνήλικος ἔτι ὁ υἱὸς τῆς Ἀννῆς Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τε εἰς τὸ Κράτος συνέβησαν πολλαὶ ἐρίδες καὶ μάχαι ἕνεκα τῆς διχονοίας τῆς Ἀννης καὶ αὐτοῦ, ἀνηγορεύθη

Ἀννα Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου.

Ἀννα ἡ σύζυγος Ἀνδρονίκου τοῦ Γ' τοῦ Παλαιολόγου.

Ἐχομεν ἔμπροσθεν ἡμῶν τῶν εἰκόνων τῆς βασίλισσας ταύτης, καλουμένης πρότερον Ἰωάννας, θυγατρὸς Ἀμεδαίου τοῦ Ε', κόμητος τῆς Σαβαυδίας (Savoie) καὶ Μαρίας τῆς Βυζαντινῆς. Ἡ βασίλισσα αὕτη μεγίστην ἐξήσκησεν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἐδρισκομένης τότε εἰς οὐχὶ καλὴν κατάστασιν. Ὅτε κατὰ τὸ 1315 κατέπεσεν ἡ πρὸς ἀνατολὰς ἀψὶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας, συμπαρασύρασα καὶ τὸ μέρος τοῦ δώματος, ὅπερ ἐστηρίζετο ἐπ' αὐτῆς, καὶ συντρίψασα τὸ ἅγιον βῆμα καὶ τὸ τέμπλον, ἡ Βασίλισσα αὕτη ἀνέκτισε τότε τὴν μεγάλην στοὰν μετὰ τοῦ ἁ-

τῷ 1317 εἰς τὸ Διδυμότειχον συνάρχων Αὐτοκράτωρ, ἕως ὅτου βαρυνθεὶς πλέον ἕνεκα τῶν ἐρίδων καὶ περισπασμῶν, ὁ Κατακουζηνὸς παρητήθη θεληματικῶς τῆς Κυβερνήσεως τῷ 1355, καὶ ἀνέλαβε τὸ μοναστικὸν σχῆμα. Ἐγραψε δὲ ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας περιγράφουσαν τὰ συμβάντα μεταξὺ τοῦ 1320 καὶ τοῦ 1357. (Μέντωρ.)

Η ΤΥΦΛΗ ΛΟΥΚΙΑ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον.)

Καὶ ἔπειτα αὐτὸς δραμὼν ἔξω τοῦ δωματίου ὑπῆγεν εἰς τὴν σιταποθήκην, καὶ ἐστάθη ἐκεῖ μόνος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας· διότι ἦτον ἀθλιώτατος ἐκ τῆς ιδέας